

Sygn. akt III U 132/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2017r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Danuta Poniatowska</i>
Protokolant:	<i>st. sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska</i>

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 maja 2017r. w Suwałkach

sprawy **J. S.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

w związku z odwołaniem J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 24 lutego 2017 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje J. S. prawo do emerytury od dnia 2 stycznia 2017r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24.02.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., powołując się na przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2016r. poz.887 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz. 43 ze zm.), odmówił J. S. prawa do wcześniejszej emerytury, z uwagi na niewykazanie 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

W odwołaniu od tej decyzji J. S. domagał się jej zmiany i przyznania prawa do wcześniejszej emerytury. Wniósł o uwzględnienie do stażu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w E. oraz Rejonowym (...) w O.. Wskazał, że w obu tych zakładach pracował jako operator żurawia i rzadko jako operator samochodu ciężarowego przeznaczonego do transportu cementu. Praca na tych stanowiskach była wykonywana w warunkach szczególnych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał podstawy skarżonej decyzji. W zakresie okresów pracy wskazanych przez J. S. w odwołaniu, jako okresy pracy w warunkach szczególnych wskazał, iż wnioskodawca nie złożył wymaganych świadectw pracy w tym zakresie.

Sąd ustalił, co następuje:

J. S. (ur. (...)) w dniu 02.01.2017r. wystąpił z wnioskiem o emeryturę.

Na dzień 01.01.1999r. wykazał 25 lat okresów składkowych i uzupełniających.

W toku postępowania przed organem rentowym nie został zaliczony żaden okres pracy w warunkach szczególnych. W tym zakresie odwołujący domagał się uwzględnienia dwóch okresów zatrudnienia. Za żaden z nich nie uzyskał świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

Pierwszy ze spornych okresów dotyczył pracy w Przedsiębiorstwie (...) w E. od 03.05.1975r. do 31.12.1985r. Na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach osobowych ustalono, że początkowo odwołujący był zatrudniony na stanowisku mechanika i taką pracę wykonywał. W okresie od 14.05.1975r. do 18.06.1975r. uczestniczył w kursie, który miał na celu przygotowanie go do otrzymania III kategorii uprawnień maszynisty. W dniu 03.04.1976r. uzyskał uprawnienia III klasy w specjalności – żurawie samojezdne kołowe o wielkości do 10 ton. Z dniem 15.04.1976r. został przeniesiony na stanowisko maszynisty sprzętu ciężkiego. W okresie od 25.10.1976r. do 30.05.1978r. odwołujący odbywał zasadniczą służbę wojskową i po jej zakończeniu wrócił do pracy do macierzystego zakładu pracy, na stanowisko zajmowane przed służbą wojskową. Z angaży wynikało, że w dalszych okresach pracy odwołujący zajmował stanowiska: maszynisty sprzętu ciężkiego, operatora, operatora zajezdni. W aktach osobowych nie zachowały się zakresy obowiązków na tych stanowiskach, jednak w oparciu o zeznania odwołującego oraz świadków – J. O. i B. T., ustalono, że odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował przy obsłudze dźwigu. Zmiana nazwy stanowiska w dokumentach miała na celu prawdopodobnie podwyższenie stawki zaszerogowania, nie zmieniało to jednak faktu, że stale obsługiwał dźwig. Z dniem 01.05.1985r. doszło do powierzenia odwołującemu obowiązków kierowcy, wiązało się to z urlopem innego pracownika zakładu - kierowcy samochodu ciężarowego. Dlatego odwołujący na czas nieobecności tego kierowcy został przeniesiony na stanowisko kierowcy i obsługiwał samochód ciężarowy do transportu cementu o tonażu powyżej 3,5 tony. Z dniem 24.06.1985r. wnioskodawca powrócił na stanowisko maszynisty sprzętu ciężkiego i pracy na dźwigu.

Z akt osobowych wynikało również, że w dniu 23.12.1983r. odwołujący uzyskał uprawnienia do obsługi ciężkich maszyn budowlanych i drogowych – żurawi wieżowych w wielkości do 110, klasy III. Natomiast od 10.03.1984r. posiadał uprawnienia maszynisty żurawi samojezdnych kołowych o wielkości do 30 ton kl. II.

W dniu 09.04.1975r. odwołujący posiadał prawo jazdy kategorii B, od 28.06.1976r. prawo jazdy kategorii C, BE i CE (k. 30).

Jak wynikało z zeznań wskazanych wyżej świadków praca w tym zakładzie miała charakter całoroczny, nie występowały przestoje związane np. z okresem zimowym. Operatorów dźwigów – żurawi było 5-7 i jeden pomocnik. Odwołujący pracował przy pracach budowlanych i przenoszeniu dużych elementów konstrukcyjnych, palet, płyt, ale również przeładunku.

Do stażu pracy w warunkach szczególnych został uwzględniony okres od dnia 15.04.1976r. do dnia 31.12.1985r.

Drugi sporny okres dotyczył zatrudnienia odwołującego w Rejonowym (...) w O. od 02.01.1986r. do 31.07.1992r. Jak wynikało z akt osobowych w początkowym okresie odwołujący został zatrudniony na stanowisku mechanika – kierowcy. Z zeznań odwołującego wynikało, że podejmując zatrudnienie w tym zakładzie miał pracować jako operator dźwigu, jednak zakład dopiero czekał na dostarczenie nowego sprzętu. Z dniem 01.08.1986r. wnioskodawca został przeniesiony na stanowisko operatora dźwigu. Jak sam przyznał, maszyna została przypisana do niego i w okresach urlopu nikt nie korzystał z tego sprzętu. Z akt osobowych nie wynikało, aby odwołujący od 01.08.1986r. zajmował inne stanowisko, choćby okresowo. Przyjęta nomenklatura wskazuje na zajmowanie stanowiska maszynisty lub operatora dźwigu.

Zeznający świadkowie – byli współpracownicy odwołującego w tym zakładzie – E. G. i A. W., potwierdzili, że obsługiwał on dźwig o udźwigu 8 ton. Nie wykonywał innych prac, a zakres usług, jakie firma wykonywała tym

sprzętem, był szeroki. Nie występowały też przestoje związane z warunkami atmosferycznymi czy też mniejszą ilością prac.

Okres od 01.08.1986r. do 31.07.1992r. został uwzględniony w całości do stażu pracy w warunkach szczególnych.

Sąd zważył, co następuje :

Prawo do emerytury w obniżonym wieku zgodnie z treścią art. 184 ust.1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2016r. poz. 887 ze zm.) przysługuje ubezpieczonym urodzonym - tak jak wnioskodawca - po 31.12.1948r., jeżeli pracowali w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, posiadają staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat (w przypadku mężczyzn), ukończyli 60 rok życia, nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Ilość lat pracy w warunkach szczególnych oraz wymaganych okresów składkowych i nieskładkowych jest badana na dzień wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z FUS, czyli 01.01.1999r.

Zgodnie z dyspozycją art. 32 ust.2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS

za pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnych uważa się osoby, które były zatrudnione przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagającej wysokiej sprawności psychofizycznej, ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Przepis art. 32 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS odnośnie wieku, stażu pracy oraz charakteru wykonywanej pracy, uprawnionych do emerytury odsyła do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.). §3 i 4 rozporządzenia, prawo do emerytury uzależniają od spełniania łącznie następujących warunków: posiadanie 25-letniego okresu zatrudnienia, w tym 15 lat pracy w szczególnych warunkach i ukończenie 60 roku życia. Zgodnie z §2 ust.1 rozporządzenia w sprawie wieku..., zaliczeniu do okresów pracy w warunkach szczególnych podlegają te, w których praca była świadczona stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Na podstawie całokształtu zgromadzonych w sprawie dowodów, w szczególności akt osobowych i zeznań świadków ustalono, iż w uwzględnionych okresach wnioskodawca pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych.

Pierwszy sporny okres dotyczył zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w E. i został uwzględniony w wymiarze od 15.04.1976r. do 31.12.1985r. Wnioskodawca co prawda wskazywał, że jeszcze przed 15.04.1976r. pracował jako operator dźwigu, jednak w tym zakresie Sąd posiłkował się dość szczegółową dokumentacją pracowniczą, która odzwierciedlała przebieg jego zatrudnienia w tym zakładzie pracy. W tej dacie odwołujący posiadał już właściwe doświadczenie na stanowisku operatora dźwigu, gdyż przez pewien okres pracował też jako pomocnik, oraz legitymował się ukończeniem kursu operator dźwigu. Na okres pracy w tym zakładzie i na tym stanowisku przypadła również okres odbywania przez niego zasadniczej służby wojskowej, jednak przed jej rozpoczęciem jak i po jej zakończeniu odwołujący pracował w tym samym zakładzie i na tym samym stanowisku pracy. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19.05.2016r. sygn. II UK 275/15 podzielał pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w uchwale siedmiu sędziów w dniu 16.10.2013r. w sprawie II UZP 6/13 oraz w wyroku z dnia 11.02.2014r. w sprawie II UK 293/13, wskazał, iż czas odbywania zasadniczej lub okresowej służby wojskowej wlicza się pracownikowi do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień związanych z tym zatrudnieniem, jeżeli po odbyciu tej służby podjął on zatrudnienie w tym samym zakładzie pracy, w którym był zatrudniony przed powołaniem do służby.

Powyższy okres został uwzględniony do stażu pracy w warunkach szczególnych z uwagi na wykonywanie przez odwołującego pracy w warunkach szczególnych na stanowisku operatora dźwigu, czyli zgodnie z Wykazem A Działem V poz. 3 - prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych. Natomiast okresowe wykonywanie pracy kierowcy samochodu ciężarowego również podlegało uwzględnieniu do stażu pracy w warunkach szczególnych z uwagi na zapis w Dziale VIII poz. 2 – prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Drugi sporny okres dotyczył zatrudnienia odwołującego w Rejonowym (...)w O.. W tym przypadku uwzględnieniu podlegał okres od 01.08.1986r. do 31.07.1992r. Wnioskodawca domagał się uwzględnienia okresu przypadającego przed 01.08.1986r. wskazując, że po otrzymaniu przez zakład nowego dźwigu to on zajmował się jego obsługą. Jednak z akt osobowych i znajdującej się w nich dokumentacji pracowniczej wynikało wprost, że jako operator rozpoczął pracę od 01.08.1986r. Całość dokumentacji pracowniczej z tego okresu nie budziła zastrzeżeń Sądu co do autentyczności, rzetelności i prawidłowości, stąd nie było podstaw do przyjęcia innej daty. Nie zmieniało to faktu, że przez cały uwzględniony okres odwołujący wykonywał wyłącznie prace operatora – maszynisty dźwigu. W tym zakresie jednoznaczne i niebudzące żadnych wątpliwości interpretacyjnych były zeznania świadków oraz wspomniana dokumentacja pracownicza. Okres ten został uwzględniony do stażu pracy w warunkach szczególnych zgodnie z zapisem Wykazie A Dziale V poz. 3 - prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych.

Zważywszy na powyższe należy stwierdzić, że odwołujący spełnił wszystkie ustawowe warunki do przyznania prawa do emerytury w obniżonym wieku.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc orzeczone, jak w sentencji.

mt